

for enten slet ikke yde noget andet Bederlag til Statskassen end gennem den almindelige Indkomstskat, eller ogsaa, at Kjøbenhavn skulde yde et Bederlag paa det indirecte Skattegebet af omtrent 90,000 Rbd., saaledes, at den Lettelse, som Kjøbenhavn nød ved samtlige Forandringer, og hvorfor Statskassen i Henseende til Bederlaget var henvist til Indkomstskatten, skulde kun udgjøre, ligesom for Provindskjøbstæderne, 100,000 Rbd. Jeg tør, som sagt, tillade mig at henvise til den nævnte Opsats, fordi jeg frygter for, ikke at kunne i et mundtligt Foredrag tilstrækkelig tydeligt fremstille alle de Forhold, hvorpaa det kommer an. Jeg vil kun tillade mig at fremhæve, at Regjeringens Forslag, hvad enten man nu følger det ene eller det andet af de 2 sidstnævnte Alternativer, under alle Omstændigheder gaaer ud paa, at Kjøbenhavns Brændeviinsproductions Afgift bliver sat paa samme Fod, som den er i det øvrige Danmark og Hertugdømmet Slesvig, altsaa nedsat fra det nuværende høie Beløb, og at fremdeles al Formalingsafgift ophører i Kjøbenhavn, samt at Maltmøllens Monopol ophæves, ligesom ogsaa Afgiften baade af Meel, Brød, Gryn og deslige, som staaer i Forbindelse med Formalingsafgifterne og Kartoffelconsumtionen ophører. — Ogsaa vil der blive undtaget en Deel mindre betydelige Gjenstande, som ikke afgive synderligt i finantstille Indtægter, saasom Fisk osv.

Foruden Ribe og de blandede Districter, der ligefrem ere ved den provisoriske Lov undergivne de gjældende Bestemmelser om Brændeviinsproductionsafgiften, og med Hensyn til hvilke intet synderligt vil være at tagttage, fordi der for dem ikke gjælder noget, der kan kaldes eller ligne Privilegium, er der endvidere to andre Dele af Riget, som hidtil have været fritagne for Brændeviinsproductionsafgiften, og hvor Sagen stiller sig noget anderledes, idet der ikke er nogen afgjort Nødvendighed for at forandre de bestaaende Forhold, hvorfor Regjeringen ogsaa har troet at kunne udsætte at røre herved, indtil Sagen kunde forelægges Rigsdagen. Jeg slgter hermed til Bornholms og Læsøes særegne Brænderier. Disse Der have nemlig, som nærmere udviklet i Opsatsen, fra gammel Tid af været ikke alene fritagne

for at svare Brændeviinsproductionsafgift, men de have tillige havt en almindelig Tilladelse til at brænde Brændeviin til Huusbrug, og i Kjøbstæderne tillige til Salg; dog paa Læsø kun til Huusbrug, medmindre særlige Bevillinger hjemlede Ret til Salg. Det vil af Opsatsen sees, hvilken Skade det vilde medføre, hvis denne Frihed vedblev; den skadelige Indflydelse paa Moraliteten, som man ifølge almindelig Erfaring maa antage, at en overdreven Nydelse af Brændeviin medfører, maa ogsaa her komme i Betragtning, men fornemmelig er det i nationaloekonomisk Henseende meget misligt, om dette Privilegium skulde vedblive, idet nemlig Brændeviinsproductionen, som en Følge deraf, paa Bornholm er saa slet, at der spildes overordentlig meget Materiale, som vilde kunne have faaet nyttigere Anvendelse. Under alle Omstændigheder, selv om disse Hensyn ikke i og for sig maatte findes tilstrækkeligt afgjørende, er det forekommet Regjeringen, at det Hensyn maatte være afgjørende, at naar en Brændeviinsproductions Afgift af høiere Hensyn indføres i Hertugdømmet Slesvig, saa bør indenfor Danmarks egne Grændser ogsaa Brændeviinsproductionsafgiften være almindelig, og da det nu tillige er in confesso, som af den trykte Opsats nærmere vil sees, at det aldeles ikke kan kaldes egentlige Privilegier, hvad der er indrømmet Bornholm eller Læsø, saa har Regjeringen anseet det nødvendigt, at fremlægge Lovforslag om de hidtidige Friheders Ophævelser, idet man dog har fundet, at Billighed taler for, at der gives disse Der noget Bederlag, der er foreslaaget til 12^{1/2} Gang, hvad der efter Forbruget kan for et Aar antages at ville være at svare efter det nye Afgiftssystem, idet herved er taget Hensyn til, hvorledes Forbruget i Forhold til Folkemængden stiller sig for det øvrige Land, ikke specielt for de her nævnte Der, hvor Brændeviinsforbruget i Virkeligheden er usorholdsmæssig større end andesteds. Bedrøvet er derhos foreslaaet, at udredes ikke contant men i 4 pCts. rentebærende Obligationer. Hele Beløbet, som der saaledes er Spørgsmaal om, udgjør for Læsø 17,400 Rbd. og for Bornholm 203,600 Rbd.

Hvad Lovens hele Ordning angaaer, saa